

Program wychowawczy > Klasa III > Wartość XXVII > Wartość dóbr kultury ogólnoswiatowej

IV. NAUCZANIE RELIGIJNE

4.1. NAUCZANIE PAPIESKIE

„Nie można zaprzeczyć, że człowiek istnieje zawsze w ramach określonej kultury, ale prawdą jest też, że nie wyraża się on cały w tej kulturze. Zresztą sam fakt rozwoju kultur dowodzi, że w człowieku jest coś, co wykracza poza kulturę. To „coś” to właśnie ludzka natura: to ona jest miarą kultury i to dzięki niej człowiek nie staje się więźniem żadnej ze swych kultur, ale umacnia swoją osobową godność, żyjąc zgodnie z głęboką prawdą swego bytu”.

Jan Paweł II, enc. *Veritatis splendor*, 53, w: tegoż, *Dzieła zebrane*, t. 1, *Encykliki*, wyd. M, Kraków 1999, s. 429.

„Wydaje się, że dziś nikt nie żywi wątpliwości, iż kultura nowożytna, która przez całe wieki była duszą społeczeństwa zachodniego, a dzięki niemu – w szerokim zakresie – także duszą innych społeczeństw, przechodzi obecnie kryzys: już nie jawi się jako zasada ożywiająca i jednocząca społeczeństwo, które ze swej strony przedstawia się jako rozproszone i niezdolne do podjęcia swego zadania, którym jest przyczynianie się do wewnętrznego wzrostu człowieka w pełni jego prawdziwego istnienia. (...) Kiedy odbywam apostołskie pielgrzymki po świecie, ożywia mnie stałe pragnienie niesienia orędzia oraz współpracy, która jest bardzo skromna, lecz od której, na ile jest to w mej mocy, nie mogę się uchylić – ażeby w ludzkich sercach przeważało autentyczne zrozumienie człowieka”.

Jan Paweł II, *Kultura służy wyniesieniu człowieka i rozwojowi współpracy między narodami*, Coimbra, 15.05.1982, 6, w: tegoż, *Wiara i kultura. Dokumenty, przemówienia, homilie*, Polski Instytut Kultury Chrześcijańskiej, Fundacja Jana Pawła II, Rzym 1986, s. 156-157.

„Każdy naród żyje dziełami swojej kultury. (...) Istnieje podstawowa suwerenność społeczeństwa, która wyraża się w kulturze narodu. Jest to ta zarazem suwerenność, przez którą najbardziej suwerenny jest człowiek”.

Jan Paweł II, *Pamięć i tożsamość*, wyd. Znak, Kraków 2005, s. 89-90.

4.2. PISMO ŚWIĘTE

„Cóż bowiem za korzyść odniesie człowiek, choćby cały świat zyskał, a na swej duszy szkodę poniósł? Albo, co da człowiek w zamian za swoją duszę?” (Mt 16,26).

Program wychowawczy > Klasa III > Wartość XXVII > Wartość dóbr kultury ogólnoswiatowej

Por. Mk 8,36-38; Łk 9,25-26.

4.3. KATECHIZM KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO

„Stosowanie prawa naturalnego jest bardzo zróżnicowane; może ono wymagać refleksji dostosowanej do wielości warunków życiowych, zależnie od miejsca, czasu i okoliczności. Niemniej jednak pośród różnorodności kultur prawo naturalne pozostaje normą łączącą ludzi między sobą i nakładającą na nich, mimo nieuniknionych różnic, wspólne zasady” (KKK 1957).

Por. KKK 285;1882.